

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sendikal hareket ilk ortaya çıktığı günden bu yana pek çok değişiklik yaşamıştır. Sendikaların önüne örgütlenme faaliyetlerine engel olarak çıkan toplumsal, siyasal ve ekonomik gelişmeler gösterilebilir. Türkiye'de siyasal ve ekonomik gelişmeler çalışan kesimin karşısında çok büyük engeller çıkarmaktadır. Ekonomik olarak son derece sıkıntılı günlerin yaşandığı bugünlerde çalışanlar, işini kaybetme korkusu ile sendikalara üye olmamaktadır.

Türkiye'de Anayasa ve Uluslararası Sözleşmelerle sendikalara ilişkin çeşitli düzenlemeler yapılmıştır. Anayasa'nın 51.maddesine göre; "Çalışanlar ve işverenler çalışma ilişkilerinde ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olma ve üyelikten ayrılmaya zorlanamaz." Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11.maddesinde ise "Herkes asayışı bozmayan toplantılar yapmak, demek kurmak, ayrıca çıkarlarını korumak için başkalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve sendikalara katılmak haklarına sahiptir."denilmektedir. Bu düzenlemeler çerçevesinde, yasal haklarını kullanarak herhangi bir sendikaya üye olmanın bedeli çalışanlara son derece ağır bir şekilde ödetilmektedir. Bu bedellerin başında işsizlik gelmektedir. Sendikaya üye olan pek çok çalışan işten çıkarılmakta ya da sendika üyeliği nedeniyle baskı altına alınmaktadır. Bu da sendikalara üyeliği engelleyen bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Yasalarla tanınmış hakların, yaratılan fiili durumlarla ortadan kaldırılması kabul edilebilir bir durum değildir. Tuzla Tersaneleri'nde, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı olarak çalışan Bim-Taş'ta, Yör-San'da, THY'de çağrı merkezinde çalışanlar sendikaya üye oldukları için işten çıkarılmıştır.

Oysa örgütlenme yasalarla tanınmış bir haktır. Ancak bu hakkın kullanımı işverenler açısından bir tehdit olarak algılanmaktadır. Örgütlülük gelişmiş ülkelerde teşvik edilen bir oluşumdur. Ülkemizde ekonomik sıkıntıların yaşandığı bu dönem, aslından sendikalaşmanın önündeki engellerden biridir. Çünkü ekonomik sıkıntı çeken bir çalışanın sendikalı olması nedeniyle işini kaybetme riski her geçen gün artmaktadır. Sırf sendikalı olduğu için işten çıkarılacağını düşünen, bunu örneklerle gören çalışanın örgütlenmesi olanaksızdır.

İşsizliğin her geçen gün artması, taşeronlaşmanın alabildiğine çoğalması da sendikalı olmanın önündeki engellerdendir. Bu engellerin nedeni ise ülkemizde yürütülen mevcut politikaların yanlışlığıdır. Çalışan kesimin sendikalı olmasının önündeki engellerin kaldırılması bir yana, her geçen gün yeni engeller yaratılmakta ya da yasa dışı uygulamalara göz yumulmaktadır. Sendikalaşma ve örgütlenme haklarının çalışanın elinden, sosyal güvenlik koşullarının sağlanmaması nedeniyle alınması, hükümetin çalışanların sorumluluğunu üstlenmemesi, maliyeti düşürmek adına taşeronlaşmayı bir rant alanı olarak görmesinin ve devlet kurumlarında dahi taşeronlaşmayı teşvik etmesinin sonucudur.

Sendikalaşma, alışan kişilerin haklarının korunması ve örgütlü hareket edilmesi anlamından son derece önemlidir. Yasal düzenlemelerin yapılmış olması uluslararası sözleşmelere imza atılmış olması da önem taşımaz hale gelmiştir.

Oysa sendikalara ye olmayla ilgili olarak Anayasa'nın 51.madde ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11.maddesi ile sendikalara serbestçe ye olabilme hakkı tanınmıştır.

Örgütsüz, sendikasız çalışanların güvenli bir gelecek talebi patronların iki dudağının arasında kalacaktır.

Ülkemizde yasalarla ve uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan sendikalaşma ve sendikalara ye olmanın yaratılan fiili engellerle ortadan kaldırılmasının nedenlerinin ve bu engellerin kaldırılması için belirlenecek önlemlerin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 13.11.2008

1. Çetin SOYSAL - İstanbul
2. Tekin BİNGÖL - Ankara
3. Tansel BARIŞ - Kırklareli
4. İsa GÖK - Mersin
5. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
6. Nevin Gaye ERBATUR - Adana
7. Rasim ÇAKIR - Edirne
8. Fevzi TOPUZ - Muğla
9. Sacid YILDIZ - İstanbul
10. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
11. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
12. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
13. Gürol ERGİN - Muğla
14. Abdülaziz YAZAR - Hatay
15. Ahmet ERSİN - İzmir
16. Erol TINASTEPE - Erzincan
17. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
18. Abdullah ÖZER - Bursa
19. Atila EMEK - Antalya
20. Hüseyin ÜNSAL - Amasya